

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מן אדמו"ר שליט"א

בס"ד שבת קודש פרשת ראה - מברכין		
כ"ז מנחם אב התשע"א שנה ה' - גליון 257		
נא לא לקרוא בזמן התפלה - טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש-קטן קל		
מוצ"ש	הדלקת נרות	
19:47	18:41	קרית ארבע
19:47	18:35	ירושלים
19:48	18:49	באר שבע
19:49	18:51	תל אביב
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

מאורות הפרשה - הכרירה הטבעית

מאורות רבותינו זיע"א

"את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם" [יא-כ"ז] שאל כל אדם ברחוב אם היו עומדות לפניו שתי ברירות, האחת לקבל ברכה והשנייה להיות מקולל על ידי מאן דהוא, סביר להניח שכל בני האדם בעולם היו בוחרים בברכה. איך אומרים "לא יזיק". נפש האדם בטבעה מתרחקת מסכנות ואפילו בספק סכנה, האדם נזהר ושם דעתו לבל יפגע. אך בואו ונתבונן היטב ולעומק מה משמעותם של דברים. הברכה שפע ושגשוג, והקללה ריק וחסר מתוכן. הקללה היא ניגוד מוחלט והיפך הברכה באופן כללי. על פניו, ישנה עשייה פעילה, האדם עמל ויגע, משכים קום לעבודתו ולפרנסתו, משכים קום לתפלתו ותלמודו, "יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב": (תהלים קד כג), אך השאלה העולה ובוקעת גם לב של אבן עבודה זו ופועל זה מה ענינו? על מה מבוסס כל המאמץ הגדול הזה? ומהם כל המניעות וההפרעות הצצות מעת לעת? תשובה לשאלה זו נמצא בדברי הפסוק בפרשתנו: "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה" [יא כ"ז], היינו שהקב"ה אומר לנו כי מה שעומד מול פנינו זו הבחירה. כי בכל ענין ודבר בעולמנו הגשמי שתיים הם, הטוב והרע, הברכה והקללה. וברור כפי שפתחנו היינו אמורים מיד לבחור בטוב ובברכה, ואם כן, הכיצד השגשוג והשפע חומק עובר לו בין האצבעות? אלא, שלבנו ודעתנו קצרים, ופיזיות מחשבתנו או חוסר מחשבתנו לא נותנים לנו רגע של התבוננות לנאמר בפסוק הבא [כ"ז] "את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום". עיקר ושורש הברכה היא השמיעה לקולו של הקב"ה הנובע ממעיין התורה והבא לידי ביטוי מעשי בקיום המצוות [עשה] וההימנעות [לא תעשה]. לא הסחפות אחר השגרה [רע] אלא בחינה שכל הנעשה תחת השמש יהיה על הצד היותר נכון, ונעלה יותר עפ"י ההלכה ורוח חכמים. וממילא, מי שלא שם על ליבו לפעול ולעשות על פי דבר ה' ביד נביאיו, חכמי התלמוד וההלכה, ומשים עצמו כחכם נביא ופוסק, הרי גזר על עצמו ח"ו את הנאמר בפס' הבא (כח) "נהקלל אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם". הנה, בפסוק זה מובא במפורש סיבת המניעות והחסרון, "אם לא תשמעו". לא מוכנים לשמוע, לקבל הכוונה, תוכחה, אלא "איש הישר בעיניו יעשה". אשר על כן, על מנת להביא אל בתינו ברכה ושגשוג הן בגשמי והן ברוחני, חובה עלינו להיות בוחרים בטבעיות מוחלטת, לקבל על עצמנו להיות שומעים, מאזינים, ופועלים בכל מעשינו על פי התורה והמצווה כפי שהורונו רז"ל שבכל הדורות, כי הברכה מתחילה כבר מהשמיעה טרם העשייה. וב"ה ימלאו בתי ישראל בכל אתר ואתר ברכה ושלום עד אין קץ. אכ"ר.

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה (יא כו) אפשר לומר בדרך רמז שאיתא בחכמז"ל (סנהדרין צח). במעשה ברבי יהושע בן לוי שפגש במלך המשיח, ושאל אותו אימתי יבוא מר, אמר לו היום, וכאשר הלך היום ולא בא, שאל את אליהו למה לא בא היום המשיח, וענה שהכוונה לפסוק 'היום אם בקולו תשמעו' (תהלים צה ז), שאם יעשו תשובה אז יבוא מלך המשיח הקדוש ביחד עם אליהו הנביא אכיה"ר. וזה מה שפירש האור החיים הקדוש בפרשת ואתחנן על הפסוק 'ידעת היום והשבות אל לבבך' (ד לט) שהמשנה בפרקי אבות (פ"ב מ"י) אומר, ושוב יום אחד לפני מיתתך. וכאשר האדם איננו יודע מתי הוא הולך לעולם האמת, אז צריך לעשות תשובה בכל יום, כי אינו יודע אם יחיה עד למחר, וזה 'ידעת היום' שאתה יודע שיש לך רק 'היום', ממילא תעשה תשובה ואז 'השבות אל לבבך' תמיד עד כאן לשונו הזהב. וזה אפשר לרמז 'ראה אנכי נתן לפניכם היום' היינו ע"י שאתה תחשוב שיש לך רק 'היום' ולא יותר אז הוא 'ברכה', ואם לאו אז הוא 'קללה' חו"ש. ירחם השם יתברך שיהיה לנו לברכה ולישועה ולרחמים אכיה"ר.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 לתרומות - ח"ן בנק הדואר 20033243
ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה

דוא"ל - info@ohrshalom.net

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות "בן ביתי"

הַשְׁמֵר לְךָ פֶּן תַּעֲזֹב אֶת הַלְוִי כָּל יְמֵיךָ עַל אֲדָמֹתֶיךָ (יב ט)
התורה הקדושה מזהירה לנו בני ישראל, שלא יעשה כן סגופים גדולים, עד שהגוף של האדם אינו יכול להיות עם הנשמה בעולם הזה, כי זה בלא זה אינם יכולים להתקיים בעולם הזה. וזהו 'השמר לך פן תעזוב' על ידי סגופים גדולים 'את הלווי' שהוא הנשמה הדבוק בגופך בעודו בעולם הזה, 'כל ימך על אדמתך' שאתה בחינת אד"ם בעודו בעולם הזה. כי ראיתי כמה טפשים שמסגפים מאד את גופם, כי רוצים להיות קדושים וטהורים, ואינם יודעים שדבר זה צריך השכלה ותורה, כי הגוף הגשמי עושה את שלו, אם מקלקל את גופו עומד הוא על עבודתו בהשכל גדול, ואינו מסגף אלא עד שגופו לא יתקלקל, וצדיק אוכל לשובע נפשו לבד. ועיקר הוא הדעת על ידי תורה מעט מעט, עד שבא למדרגת לשמה. ועיקר זיכוך הגוף הוא על ידי מדות טובות, מעשים טובים, צדקה וגמילות חסדים, תורה ועבודה בלי שום חכמה חיצונית בכל דרך דעהו.

(בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

"מאורות נעורים" – מאת הבחור א. מכבי נ"י

"רְאֵה אֲנֹכִי...: אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ" (יא כז)
כתב רבינו יעקב בעל הטורים: "אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ" – "ס"ת - תורה שבזכות התורה יבואו הברכות'. וכמו שאמר הכתוב בפרשת 'בחקתי' (ויקרא כו): "אִם בְּחַקְתִּי תֵלְכוּ" ופירש"י: 'שתהיו עמלים בתורה' וְנִתְּתִי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם".

בגמ' 'סנהדרין' (צח:) מובא: 'שאלו תלמידיו את רבי אליעזר הגדול: "מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח"? אמר להם: "יעסוק בתורה ובגמילות חסדים"'. דקדק רבינו ה'חפץ חיים' מלשון 'יעסוק בתורה' שאמר להם רבי אליעזר הגדול, לשון עסק כוונתו שירבה בתלמידים וירביץ תורה באופן שיתרבה כבוד שמים וגם שידבר עם קרוביו ושכניו ויזרזם על למוד התורה ויבאר להם גדולת וחביבות התורה הקדושה ובה יתקיים גם כן גמילות חסד גדולה עד מאד.

מאורות סיפורי חסידים - לשכנו תדרשו ובאת שמה (יב ה)

סיפר כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א, שמעתי מכ"ק אאמ"ר הגה"צ רבי שלום מקאמרנא זצוק"ל, שהסבא קדישא הגה"ק רבי צבי אביגדור פיש מנאפקער זצוק"ל, שהיה אבי שלשלת 'האדאס' והיה בעל מקובל גדול, ורבים נושעו מתפלתו, והיה חד מתלמידי אא"ז רבינו הגדול והקדוש בעל ה'היכל הברכה' מקאמרנא ז"ע, אחרי פטירת רבינו רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא ז"ע לא המשיך להסתופף אצל בנו רבינו רבי אליעזר צבי מקאמרנא ז"ע, ועל ידי מעשה שהיה התחיל להסתופף אצלו, שפעם אחת חלם לו לאחר פטירת רבינו, שבא לקאמרנא בערב שב"ק כבימים ימימה, ונכנס לביהמ"ד וראה שרבינו מהר"א זיע"א יושב על מקומו כמו בחיים חיותו, ואומר שנים מקרא ואחד תרגום עם טלית ותפילין בהתלהבות גדולה כדרכו, ונפלה עליו שמחה גדולה שזה זמן רב לא ראה אותו.

ועמד בצד והמתין עד שגמר למודו, וכראות רבינו אותו, הוציא מתוך השטנדער מגבת, ואמר לו, בא ונלך, והתחילו ללכת, ובדרך ראה ערים גדולות ובצורות עד לשמים, מה שלא ראה כן בימיו, וככה הלכו עד שהגיעו לבית אחד ונכנסו שם, וראהו שם מקוה טהרה, ותיכף טבל רבינו במקוה. ואחר שעלה ונסתפג רצה גם מהרצ"א פיש לטבול שם, אז תפסו רבינו בידו, ואמר לו: שהיות שזה הוא נהר די נור (דניאל ז יז, עיין בזהוהר ח"ג דף ב') ואי אפשר לו לאדם בחיים חיותו בעודו לבוש בגופו הגשמי לטבול בו, אז תפש את עצמו שרבינו כבר נסתלק והתחיל לבכות מאד, וביקש שיברכנו. אמר לו רבינו: שהיות שהוא כבר לא בעלמא הדין, אך השאיר את בנו הוא רבינו מהר"א ז"ע, שכוחו הוא ככוחו, והוא יכול לברכו כמוהו, והקיץ והרגיש כאב גדול במקום שרבינו תפסו בידו, תיכף החליט לנסוע לרבינו מהר"א ז"ע מקאמרנא ז"ע, וכשנכנס אמר לו רבינו: בעצמך לא הבנת לבוא אלי, אלא אבי היה צריך לעוררך בזה, ונגע בידו במקום והוטב תיכף, ומאז התחיל להסתופף בצילו.

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה – צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net